

Съботата - наложено правило или замисъл за живота?

written by Tim Jennings, M.D. | January 1, 2019



Имам много приятели, които са възпитани като адвентисти от седмия ден и са научени да спазват библейската събота от залез слънце петък вечер до залез слънце в събота – същите часове на съботата, които еврейският народ ползва. Но много от тях осъзнават, че денят се е превърнал за тях във време на ограничение, в ден, изпълнен със списъци на всички неща, които не могат да правят.

Вярвам, че това се дължи на четенето на четвъртата заповед през филтъра на човешкото мислене и закони – като наложено правило, а не през филтъра на Божия замисъл, върху който всъщност се гради животът.

Бог е Създател и е изградил Вселената – пространството, времето, материята, енергията и живота. И Неговите закони са законите, върху които действа цялата ни реалност: законът на гравитацията, физиката и термодинамиката, както и законите, които управляват нашия ум и взаимоотношения – моралните закони. Нарушаването на Божия замисъл за живота, т.е. на Божиите закони, винаги наранява и изисква изцеление, а нарушаването на наложените човешки правила изисква наказание, нанесено от управляващия орган.

За съжаление, четвъртата заповед е преведена през обектива на наложения закон, в резултат на което заповедта звучи като забрана.

Помни съботния ден, за да го освещаващ. (Изход 20: 8).

Ключовата дума в този стих е „го“. Еврейският превод на „го“ е : הוּ , הוּ [huw', отвъд, (Pentateuch), местоимение hiy' / hoo /]. Проста дума; TWOT (Theological Wordbook of the Old Testament) 480; GK 2085 и 2115; 38 споменавания; Аудио-визуално се превежда като „това“, „него“, „същото“, „той“, „което“, „който“ „такова“ и „където“. 1) той, тя, то. 1а) себе си (с акцент). [\[1\]](#)

Това дава възможност за съвсем различно прозрение (не фокусирано единствено върху граматическото, а върху действителното приложение): Помнете съботния ден, за да се пазите свети. Или помнете съботния ден, *за да останете свети*.

Помислете за това: Ако си направим златно теле и извършим оргия на езическо поклонение по време на съботните часове, правим ли съботата по-малко свята? Не! Ако прекараме съботните часове в праведен живот, бихме ли направили съботата още по-свята? Не! Не можем да пазим светостта на съботата, защото, на първо място, не сме я направили ние свята; и по същата логика не можем да я направим и несвята – можем само да пазим себе си в святост. И трябва ли човек да се пази свят само в един ден от седемте?

„Съботата е направена за човека, а не човекът за съботата“ (Марк 2:27). С каква цел? Да помага на човечеството във връзка със светостта – да се опазят хората святи!

И какво е святост? Бих ви предложил дефиницията, че това е състоянието на святост, при което сме в хармония с Бога във всички аспекти на своето съществуване. Да бъдеш свят, това е да живееш в хармония с Божия характер, принципи и методи – в хармония с Неговите закони, върху които е проектиран и изграден животът!

И как е свързана с това съботата?

Кога е създадена съботата (не забравяйте, че тя е направена за човека)? В края на Сътворението на планетата Земя и на Слънчевата система.

Какво се случва в останалата част на Вселената през онази седмица? Война! Каква война и за какво?

И стана война на небесата. Излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; обаче те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И свален бе големият змей, онази старовременна змия, която се нарича дявол и Сатана, който мами цялата Вселена; свален бе на земята, свалени бяха и ангелите му заедно с него (Откровение 12:7-9).

Гръцкият превод на „война“ е πόλεμος [polemos / pol · em · os /], от който води началото си думата „полемика“ – това е война на думи или идеи.

Тъй като Сатана е баща на лъжата (вж. Йоан 8:44), какъв е бил фокусът или целта на тези лъжи и къде се води тази война?

Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа (2Коринтяни 10:3-5).

Войната се води относно истината за Бога – дали можем да Му се доверим и дали Той е достоен за нашата любов, преданост и лоялност.

Бог желае нашата любов, доверие, лоялност и преданост. Може ли някой да получи това, като използва заплахи, принуда или налагане на наказание? Разбира се, че не! Всъщност това, което се случва с любовта, доверието, лоялността и предаността, когато човек е заплашван и принуждаван е, че любовта и доверието биват унищожени и на тяхно място избухва бунт.

И така, ако Сатана би могъл да накара интелигентни същества да вярват, че Бог е принуждаващ, заплашващ и източник на болка, страдание, мъчения и смърт, тогава любовта и доверието биха се разпаднали и ще възникне бунт срещу Бога.

Как Сатана би могъл да накара интелигентни същества да направят подобно заключение за Бога? Като твърдят, че Божиите закони не са принципите, върху които Съзателят е изградил да функционира животът, и че те не са нищо повече от правилата, приемани от човешките същества – императиви, изискващи управляващата власт да наложи наказание при неподчинение.

Тогава, как се вписва във всичко това съботата?

Какво ни говори за Бог фактът, че в контекста на посегателство върху правото Му да управлява, вместо да използва Своята сила, за да принуди всички същества да Му се подчинят, Той създава ден за свобода на мисленето?

Кой наблюдава как Бог създава планетата Земя?

Къде беше ти, когато основах земята? Извести, ако си разумен. Кой определи мерките й (ако знаеш) ? Или кой тегли връв за мерене по нея? На какво се вдълбочиха основите й? Или кой положи крайъгълния й камък, когато звездите на зората пееха заедно и всичките Божии синове възкликаваха от радост? (Йов 38: 4-7).

Небесните същества наблюдават как Бог създава Земята, докато бушува война за правото Му да управлява. Защо Бог би създал планетата Земя в този момент от историята на Вселената? Да демонстрира чрез действия, давайки доказателства, че твърденията на Сатана са неверни.

Земята е създадена като особено близка до Божественото – свят, който може да се възпроизвежда, функционирайки на основата на любовта; място, където ангелите биха могли да потърсят отговори на въпросите, повдигнати от Сатана:

„...станахме показ на света, на ангели и на човеци“ (1Коринтяни 4: 9)

Адам и Ева са създадени в съвършена любов, за да се отдадат един на друг напълно, да създадат същества по свой образ и да управляват планетата чрез неогоцентрична обич. В своето безгрешно съвършенство Адам и Ева щяха да имат деца, които да възпитат без насилие, да се грижат нежно за тях и да ги подпомагат. Начинът, по който те щяха да управляват този свят, би бил миниатюр на Вселената, разкривайки как Бог с любов управлява цялото си творение.

И след шест дни възхитителна изява на невероятна творческа сила, Бог казва на всички наблюдаващи същества: „Чухте обвиненията срещу Нас, видяхте доказателствата, които току-що дадохме, сега ви оставяме да отсъдите! Отделете 24 часа настрана и помислете за себе си, стигнете до собствените си заключения и решете на кого ще се доверите“.

От първите шест дни на седмицата на Сътворението научаваме, че Бог разполага с безкрайна сила. Но Той не иска Неговите интелигентни създания да бъдат уплашени от този факт, да се страхуват или да Го следват заради властта Му. Копнее те да Го обичат, да Му се доверяват и да Му бъдат предани, водени от искрено възхищение. По тази причина, след шестте дни на Сътворението, Бог създава един ден на почивка – ден, в който спира да използва силата Си и отстъпва назад, като дава на Своите създания пространство и време да обмислят. Ден седми е единственият ден, разкриващ характера на Този, Който владее силата: Бог представя Своята истина с любов и оставя Своите създания свободни да решават за себе си. Без принуда, без страх, без натиск, просто – свободни!

Тогава за какво става дума в заповедта за съботата? Става въпрос за това как човек да живее в хармония с Бога и с Неговия замисъл за живота. Представяме ли истината с любов и оставяме ли другите свободни да решават сами, или използваме императиви и правила и принуждаваме хората да се съобразяват с нея чрез заплахи за наказание?

През цялата седмица трябва да помним съботата, за да напредваме в освещението си чрез нея. Необходимо е да бъдем същества, които представят истината с любов, докато оставяме другите свободни. Само хора, които практикуват тези Божии принципи в живота си, са истински пазители на съботата. Онези, които са разпънали Христос, са познавали точния ден от седмицата, но не са записали Божиите принципи в своя характер. Не са били истински пазители на съботата.

Имайки това предвид, ние осъзнаваме, че Бог е Създател и Неговите закони са принципите, върху които е изграден целият живот и всичките реалности на този свят. Като Създател и на времето, Бог е вградил във времето ден за човешкото здраве, святост, растеж и развитие; ден на доказателства и разкриване на истината за това как Бог управлява. На всеки седем дни всеки човек преминава през този ден, през това напомняне, доказателство, възможност за изцеление, растеж, обновление, трансформация, съзерцание и свобода от лъжите относно Бога.

Можем да преживеем тези благословения само ако отхвърлим лъжите за Бог и за Неговия закон, ако приемем Неговите принципи на живота. Но ако настояваме да гледаме на съботата само като на “тест за послушание” – като на правило, утвърдено от могъщ Владетел, който ще ни следи дали ще го нарушаваме – тогава съботата става не знак за благочестие, а белег на звяра.

Историческите два дни на поклонение в рамките на християнството – събота и неделя – стоят като две знамена, знаци, които представляват две различни системи на управление.

Точно както американското знаме, с големите му стари звезди и ивици, е символ или знак на Съединените американски щати, така и тези два дни на поклонение са знаци на две различни системи на управление. Знамето обаче не е самата реалност, която представя. Американският флаг е само символ на САЩ. Човек може да развява този флаг, като същевременно е враг на САЩ. Например, по време на Втората световна война германски войници обличат американски униформи и с американското знаме проникват в съюзническите позиции, за да сеят раздор и да навредят на американските военни усилия. Това, че някой развява знамето, не означава, че подкрепя това, което всъщност то означава.

По същия начин е със съботата и неделята. Тези два дни са знаци на две различни системи на управление. Съботата е ден за почивка от създаването на света; за тази цел тя е сътворена от Бога в края на творческата седмица. Съботата изявява и доказва Божиите принципи на практика – истина, представена с любов, която оставя човека свободен да решава сам; и като такава е знак за Божия метод на управление.

Неделята обаче е превърната в ден за почивка чрез законодателни действия от страна на човешките власти, които влагат в нея своите правила и принципи. Следователно неделята е белег на греха, на човешките закони и управление, които функционират подобно на грешните хора – чрез наложени правила, които изискват наказание при неподчинение.

Въпреки това, тези дни на поклонение, с произхода си, установяващ тяхното значение, са точно като националното знаме – символи и знаци. Но те не са самите правителства, които представляват. И така, човек може да спазва съботата, но да практикува модела на силово наложените човешки закони и да поучава, че нарушаването на съботата изисква Бог да нанесе наказание на нарушителя. Този човек би бил като описаните по-горе немски войници – прониквайки в Божията църква, той ще сее раздори и объркване. Те смятат, че са в екипа на Бог, но всъщност практикуват методите на „звяра“ (библейски символ). Тези религиозни предатели на Божието царство са най-убедително илюстрирани с пазителите на съботата, които са разпънали Господаря на съботата.

И обратно, човек, който се покланя на Бог в неделя, но популяризира истината за Бог с любов, като оставя другите свободни, всъщност популяризира принципите на съботата и е в състава на Божия екип. Само въпрос на време е да разбере коя е истината и да застане под знамето на библийската събота, но принципите на които тя е символ, вече са част от характера му.

Истинският въпрос е: Кой е Бог според нашето разбиране?

- Създател, Чиито закони са принципите, върху които се гради животът, и Който е създал съботата за нашето духовно здраве. или
- Диктатор, който измисля правила и след това ги прилага под страх от наказание – точно както църквата от Средновековието е постъпвала с тези, които са нарушавали папската неделя?

Поканвам ви да отхвърлите лъжата за имперското наложено право, която кара Бог да изглежда като произволен диктатор и източник на болка, страдание и смърт, и да приеми истината, че Бог е Създател и Неговите закони са принципите, върху които е проектиран да функционира целият живот. Възползвайте се от седмия ден на съботата като дар, промислен от Бога за всички човешки същества – да живеят в здраве, мир, радост, почивка, изцеление и растеж! И нека всеки

ден от седмицата помним съботата, за да запазим себе си в святост, практикувайки методите на Бог – да представяме истината с любов и да оставяме другите свободни да решават!

[1] Strong, J. (2001). Enhanced Strong's Lexicon. Bellingham, WA: Logos Bible Software.